



Od jučer je i referendumom potvrđeno kako postajemo dio organizacije koja je stvorena samo s jednim ciljem - da pogoduje isključivo krupnom kapitalu i povlaštenim elitama. (...) Jesu li "svi isti"? Pa zar to nije jasno vidljivo iz jučerašnjeg primjera? Zar nisu **99%** zastupnika za EU? Zar nisu vođe sindikata za EU? Zar nisu duhovni vođe za EU? (...) Velik broj ljudi ne shvaća ovu jako jednostavnu shemu – nije stranac kriv jer ti je uzeo radno mjesto, nego poslodavac koji ga je tu doveo zato da ga manje plati. (...) Da li se ekstremna desnica ikada zalagala za bolje školstvo, zdravstvo ili pak kraće radno vrijeme? Naravno da ne, njihov je cilj služenje vladajućoj klasi i stvaranje žrtvene janjadi.



Na izborima se nikada neće pojaviti stranka koja bi ih izbacila iz obespravljenosti i siromaštva. Mogu do kraja života obavljati svoje "demokratske" dužnosti, ali uvijek će ostati roblje od čijeg će rada profitirati samo vlasnici kapitala i samo odabrana oligarhija.

(...)

Unatoč tome što tvore **99%**, radnici se danas u EU tretiraju kao obespravljena manjina, manjina nad kojom se vrši represija i ugnjetavanje od strane sićušne vladajuće strukture. Zar je uopće moguće zamišljati budućnost u kojoj radnici, kao apsolutna većina, ne dođu na zamisao preuzimanja vlasti?

Od jučer je i referendumom potvrđeno kako postajemo dio organizacije koja je stvorena samo s jednim ciljem - da pogoduje isključivo krupnom kapitalu i povlaštenim elitama.



Vrijeme je da se osvrnemo na rezultate i damo konačnu analizu što se točno desilo jučer, a kontinuirano se dešava već duže vrijeme.

U prvom redu izlazak na birališta je bio izuzetno nizak, svega **43,67%**. Ovaj podatak nam kazuje kako je

većina naroda u **Hrvatskoj** izgubila svu vjeru u demokratski proces i "ovakvu" demokraciju. Njima nije do izvršavanja "građanske dužnosti" jer već dugo vremena ne vjeruju ni političarima, ni institucijama, ni izborima, ni bilo kojem drugom obliku participativne demokracije na najvišoj razini.

Polako – svi vi koji ste potegnuli do birališta da bi glasali "protiv", polako - pazite koga ćete isticati kao "krivce" zbog ulaska Hrvatske u EU. Tko vaš gnjev prebacuje ravno prema stanovnicima koji ovakvu demokraciju svjesno bojkotiraju? Tko vam poručuje da su krivi oni koji su jučer ostali doma? Te poruke vam šalju isti oni koji nazdravljaju šampanjcem dok narod kopa po smeću.

Većina stanovnika je ostala doma, ne zato što je letargična ili zato što želi "da o njihovoj budućnosti odlučuje netko drugi". Nipošto, velika većina stanovnika Hrvatske ovakva odlučivanja o njihovoj sudbini odbacuje.

Je li narod sam pozvao na referendum? Je li to odluka naroda? Je li narod na ulicama urgirao za ulazak u EU? Nikada. Sukladno tome ima pravo i ne participirati u takvom referendumu, ima pravo ga odbaciti.

Sada kada je kampanja završila, posvetimo malo prostora i njoj.

Vlast i vladajuće elite jednoglasno su zagovarale ulazak u EU, bez obzira na tobožnje ideološke smjernice s kojima su se dokopali udobnih saborskih fotelja. Ali postoji problem, isti problem koji apsolutna vlast ima već stoljećima – potreban je suparnik ili barem nekakva vrsta oporbe. Ne nužno snažne oporbe, ali ona mora postojati.

Zašto? Da narod slučajno ne pomisli kako živi u diktaturi.

Cilj moderne **parlamentarne demokracije** je stvaranje privida da se na visokim ili relevantnim razinama pojedine skupine stalno sukobljavaju. To nije ništa drugo nego igrokaz i bacanje prašine u oči narodu.

Jesu li "svi isti"? Pa zar to nije jasno vidljivo iz jučerašnjeg primjera? Zar nisu **99%** zastupnika za EU? Zar nisu vođe sindikata za EU? Zar nisu duhovni vođe za EU? Koju razliku pronalazite među njima? Crte lica? Zavičajni naglasak? Taj fenomen nema apsolutno nikakve veze s Hrvatskom, on je globalan. Svaka vlast je potpuno monolitna i uvijek djeluje kao kolektiv, "različitosti" su obična predstava za mase.

Izabrati "drugog" kandidata jednako je kao izabrati i prvoga. Smatrati kako samo Hrvatska boluje od navedenog sindrom bilo bi potpuno pogrešno.



Milijuni **Amerikanaca** su u transu "demokratski" doslovno ugurili **Obamu** u Bijelu Kuću jer se isti, nakon gotovo desetljeća krvavih ratova, zalagao za prestanak vojnih operacija po svijetu. Što su dobili? Još militariziraniju državu koja se ovih dana sprema na još veće i opasnije ratove.

Oporba i njeno prividno postojanje su ključni u gaženju demokracije kao humane ideje koja je do danas potpuno izgubila osnovni značaj.

Tako je i u slučaju ove sramotne pro-EU kampanje bila nužna oporba. Nju je vlast pronašla među **nacionalistima**. Zašto nacionalistima? Zato jer znaju da nacionalisti predstavljaju najmanju moguću

prijetnju za provedbu njihovog zadatka – ulaska u EU. Dat im je doslovno laboratorijski precizno odmjerjen, malen, ali dovoljan, prostor u medijima. Tek toliko da se šturo upoznamo s njihovim licima, zapamtimo nekoliko parola i identificiramo iste kao konkretnu oporbu EU projektu. Ako ćemo biti sasvim iskreni – šačica nacionalista iskorištena je u podmukle marketinške svrhe bez da su toga uopće bili svjesni.

Naravno, nisu im data nikakva sredstva za promociju, da ne bi slučajno udarili sa kakvom konkretnom kontra kampanjom. U konačnici su bili prepušteni sami sebi i skupini građana koja im se priklonila kao jedinog, jer tako su nam sugerirali mediji, legitimnoj oporbi protiv ulaska u EU.

U **Hrvatskoj** zasigurno postoje mnoge stručne osobe, vrhunski ekonomisti, povjesničari, znanstvenici koji su također desnog i konzervativnog svjetonazora. No, njima nije dat medijski prostor. Oni su za ovu vlast ipak predobro artikulirani. Drugim riječima, postojala je konkretna opasnost da bi isti zaista mogli snažno utjecati na široke mase.

Zato je glavna riječ data osobama koje među narodom nemaju nikakav kredibilitet.

U isto vrijeme za potrebe kampanje besramno se koriste **hrvatski branitelji** na najgori mogući način. Ljude koji su časno branili ovu zemlju pokušava se, suptilno i između redaka, predstaviti kao opasne skupine koje će početi zveckati oružjem ukoliko ne glasamo za EU.

Pomno je stvorena lažna slika u kojoj smo suočeni sa samo 2 izbora: ili u "kulturnu i civilizarnu" EU ili riskirajte da vam nekakvi "neo-fašisti" zagospodare životima.



I u najtežima danima svaki pošten hrvatski branitelj imao je samo jednu želju – da zemlja bude pravedna, slobodna, da stanovnici žive dobro i prije svega – da sami odlučuju o svojoj budućnosti. Od njih je stvorena "babaroga", njih su nam željeli istaknuti kao ljude opasnih namjera koji samo čekaju svoju priliku da stave fašističko znakovlje na zastavu. Mnogi branitelji su svjesni toga i uviđaju na koji perfidan način se koristi njihova populacija, znaju tko to čini i s kojim ciljem.

Što se tiče **ultra-nacionalista**, vladajući već odavno znaju kako isti nemaju nikakvu podršku naroda, a to je također vidljivo i iz samih rezultata referenduma.

Svaka osoba u ovoj zemlji, koja se imalo slaže s parolama poput "EU=YU" ili pak s zastrašivanjem od susjeda s istoka, jučer je izašla na referendum i glasala "PROTIV".

Ako iz ukupnog broja birača izuzmemo osviještene građane koji su izašli na referendum i također glasali protiv EU, možemo točno vidjeti koliko zapravo u Hrvatskoj ima radikalnog nacionalizma – jako malo.

Pritom je važno suzdržati se od nekakve opće generalizacije, jer bi ona dala jako krivu sliku društva u kojem živimo. Drugim riječima, nemojmo brkati konzervativce i radikalne nacionaliste. Mnogi ljudi vole svoju domovinu, tradiciju i svoj narod, ali pritom ne mrze druge narode ili zemlje.

U konačnici šačica nacionalista iskorištena je i izmanipulirana. Oni danas nisu ni svjesni da su bili žrtva medijske kampanje koja ih je upotrijebila, ne samo da služe kao nominalna oporba, već da svojim radikalnim stavovima "prisile" znatan dio stanovništva da se izrazi "ZA" ulazak u EU.

Nemojmo bježati od povijesti, ljudi imaju jako dobro pamćenje. Na svoje oči smo gledali kako radikalni nacionalizam svu našu imovinu predaje u ruke tajkuna i **krupnog kapitala**. Svojim očima smo gledali

kako isti radikalizam sistematski evoluiru u oligarhiju koja je izvršila još nemjerljivu pljačku ovog naroda.

Na valu lažnog domoljublja, oni kojima ništa nije sveto, izuzev punih džepova - uveli su nas u diktaturu privatizacije i neo-liberalnog kapitalizma.

Nije narod glup, makar se stalno nastoji prikazati ga u takvom svjetlu. Velika većina građana itekako shvaća da ako išta treba izbjeći u najvećem krugu, onda je to radikalni nacionalizam. Sukladno tome su mnogi, pa čak i oni koji su bili svjesni izrabljivačke prirode **Europske Unije**, ipak glasali za nju, nadajući se kako će se time udaljiti od radikalnog nacionalizma. Nažalost, ti njihovi zaključci su u potpunosti krivi. U Europi nacionalizam buja daleko snažnije nego u Hrvatskoj. Razlog je sasvim jasan – ekstremni nacionalizam ide uvijek ruku pod ruku s krupnim kapitalom i vladajućim elitama. Kako će u EU zbog krize krupni kapital biti sve ugroženiji, tako će jačati i nacionalistička struja. Za očekivati je kako će se isti trend početi pojavljivati i kod nas.

U EU **radnička prava** se ukidaju, režu se plaće, daju se masovni otkazi. Socijalne beneficije se redom smanjuju i nestaju. Sve vitalne institucije, od zdravstva do školstva, se privatiziraju. To je program EU, uvijek je takav bio i uvijek će takav biti. Da li su se žestoki nacionalisti ikada otvoreno pobunili protiv istih? Da li se ekstremna desnica ikada zalagala za bolje školstvo, zdravstvo ili pak kraće radno vrijeme? Naravno da ne, njihov je cilj služenje vladajućoj klasi i stvaranje žrtvene janjadi. Sukladno tome danas u EU imamo ogromnu averziju prema strancima, pogotovo stranim radnicima. Velik broj ljudi ne shvaća ovu jako jednostavnu shemu – nije stranac kriv jer ti je uzeo radno mjesto, nego poslodavac koji ga je tu doveo zato da ga manje plati.

Kako bilo da bilo, svi ti problemi o kojima smo do sada samo čitali, postat će dio naše stvarnosti nakon ulaska u EU. Radnicima kojima je danas teško, sutra će biti još i znatno teže. Ali, neće u tome biti sami. Sudbinu će djeliti s milijunima drugih koji će se diljem starog kontinenta grčevito boriti za golu egzistenciju.

Jedini spas, a ovdje zaista nema alternative, je da radnici napokon kažu "dosta".



Na izborima se nikada neće pojaviti stranka koja bi ih izbacila iz obespravljenosti i siromaštva. Mogu do kraja života obavljati svoje "demokratske" dužnosti, ali uvijek će ostati roblje od čijeg će rada profitirati samo vlasnici kapitala i samo odabrana oligarhija. Uskoro će položaj radnika u Hrvatskoj biti podjednako loš kao i u **Grčkoj**, **Bugarskoj**, **Mađarskoj**, ali i u **Britaniji**, a vrlo uskoro i u **Njemačkoj**. Tko to danas radničku borbu proglašava opasnom? Tko se nje boji i putem kojih se medija obraća?

Da li Hrvati žele upravljati Hrvatskom i zašto? Zato jer su očita većina. To je sasvim logično. Teško da bi pristali da im neka, izuzetno mala, manjina donosi sve važne odluke, zakone i upravlja životima - Hrvati to nikad ne bi dopustili, jer su većina. Zar nisu isto tako i radnici većina? Zar radnici svojom enormnom većinom ne zaslužuju biti upravitelji? Kako svoje sudbine, tako i samog kapitala i sredstava proizvodnje?

Unatoč tome što tvore **99%**, radnici se danas u EU tretiraju kao obespravljena manjina, manjina nad kojom se vrši represija i ugnjetavanje od strane sićušne vladajuće strukture. Zar je uopće moguće

zamišljati budućnost u kojoj radnici, kao apsolutna većina, ne dođu na zamisao preuzimanja vlasti?

Neki danas naivno misle kako će im se standard poboljšati u EU, no ta očekivanja će se uskoro izjaloviti.

Ali, ako budete nekim slučajem jedan od onih koji će se probiti, "uspjeti" i vješto prodati svoje znanje kakvoj korporaciji – biti ćete u izuzetno malom postotku. Većina ipak neće imati tu priliku - ostat će ovdje, u Hrvatskoj - izrabljivanoj rubnoj koloniji koja je podlo "aneksirana" u europski kapitalistički stroj.

Izvor: advance.hr



Organizirajmo se na ravnopravnim osnovama u zajednicama i na radnim mjestima.
Solidarnost, ravnopravnost, antikapitalizam i direktna demokracija.

Pripremimo se za borbu!

MASA